

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 5027

Ședința publică din data de

Președinte

Grefier

Pe rol, judecarea cererii având ca obiect "contestare act administrativ" formulată de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat , pentru reclamantă, care substituie pe avocat , pentru reclamantă și consilier juridic , pentru pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că practicianul în insolvență SPRL nu a comunicat dacă își însușește acțiunea formulată de reclamantă.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității de reprezentant a administratorului societății reclamante, excepție invocată de pârâtă prin întâmpinare.

Reprezentanta pârâtei solicită admiterea excepției, motivat de faptul că față de societatea reclamantă a fost deschisă procedura insolvenței, iar acțiunea trebuia formulată prin administratorul judiciar.

Apărătoarea reclamantei arată că lasă la aprecierea instanței modul de soluționare a excepției.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra excepției de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată sub nr. , reclamanta SC SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, anularea deciziei nr. din data de 20 octombrie 2011, anularea deciziei de impunere nr. din data de 10 august 2011, emise de pârâtă și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin decizia de impunere nr. august 2011 emisă de DGFP a Județului Suceava, înregistrată la nr. 1, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare pentru S.C. SRL , în sumă de lei. La baza stabilirii acestor obligații a stat raportul de inspecție fiscală nr. 10.08.2011, prin care s-a dispus obligarea societății la plata sumei de lei reprezentând TVA aferent perioadei 01.11.2008 - 31.01.2009, rambursat nelegal și lei majorări de întârziere.

Împotriva acestei decizii a formulat contestație, înregistrată sub numărul , iar prin decizia nr. octombrie 2011 DGFP Suceava a respins contestația ca neîntemeiată.

A mai arătat reclamanta că în motivarea deciziei de impune, precum și în cea a deciziei de soluționare a contestației, s-a reținut că, în urma refacerii evidenței contabile, societatea nu justifică rambursarea TVA în sumă de lei, documentele prezentate neîndeplinind condițiile prev. de art. 146 alin. 1 lit. "a" din Legea nr. 571/2003 și art. 46 alin. 1 din HG nr. 44/2004.

Decizie 105/2011
Dosar 80/2011

218

Or, în cauză, la data exercitării dreptului de deducere a TVA și a soluționării deconturilor de către prin deciziile de rambursare a TVA emise la 17 februarie 2009 și 18 martie 2009, societatea deținea originalul facturilor, astfel încât rambursarea TVA a fost și este legală.

Ulterior documentele financiar contabile ale societății au fost distruse într-un incendiu, constatat prin procesul-verbal de intervenție nr. 177/17 noiembrie 2010, întocmit de Inspectoratul pentru Situații de

În conformitate cu disp. art. 26 din Legea nr. 82/1991, documentele financiar contabile distruse au fost reconstituite. Documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală, în urma refacerii evidenței contabile, reflectă livrările de bunuri și prestări de servicii din perioada supusă inspecției fiscale, astfel încât deducerea TVA este justificată cu duplicatul facturii care înlocuiește factura inițială precum și cu alte documente, astfel încât sunt îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere prev. de art. 146 alin.1 rap. la art. 46 din Normele Metodologice.

În drept, a invocat disp. art. 112 și 274 Cod proc. civ., art. 8, 10,11 și 18 din legea nr. 554/2004, art. 145, 146 și 155 Cod fiscal și 46 din Normele Metodologice.

Prin întâmpinarea formulată pârâta a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a administratorului, motivat de faptul că prin hotărârea din data de 18.05.2012, pronunțată de judecătorul sindic în dosar nr. al Tribunalului Suceava s-a dispus deschiderea procedurii de faliment împotriva SC SRL, în calitate de lichidator judiciar fiind desemnat practicianul în insolvență, iar conform dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

A mai arătat că, efectul ridicării dreptului de a-și conduce activitatea se produce simultan cu privire la bunurile din averea debitorului, actele juridice ale debitorului, acțiunile în justiție sau cererile debitorului ori împotriva acestuia.

Ridicarea dreptului sub aspectul acțiunilor în justiție privește atât lipsa de legitimare procesuală activă, cât și cea pasivă, în sensul că actul de procedură efectuat de către debitor, iar nu de lichidatorul judiciar, este fără efect.

Reprezentantul legal al reclamantei este, practician în insolvență care are printre atribuții conducerea activității debitorului (art. 25 alin. lit. b) din Legea nr. 85/2006).

Pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

Examinând excepția lipsei calității de reprezentant a administratorului societății reclamante invocată de pârâtă, instanța reține următoarele:

Prezenta cerere a fost introdusă pentru reclamanta SC SRL de administrator prin avocat ales.

Dreptul la acțiune se exercită pentru persoana juridică prin reprezentantul legal, statutar sau desemnat.

În speță, față de reclamantă s-a dispus deschiderea procedurii de faliment prin hotărârea pronunțată la data de 18.05.2012 în dosar nr. al Tribunalului Suceava, așa încât administratorul nu avea calitatea de a formula acțiuni judiciare pentru societate.

Se are în vedere că exercitarea dreptului la acțiune este un act de dispoziție care trebuie exercitat prin lichidatorul judiciar, actul procesul astfel efectuat apare ca nul.

Dispozițiile art. 47(4) din Legea nr.85/2006 prevăd că „Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.” De altfel, din interpretarea art. 25 alin. 1 din Legea 85/2006 rezultă cu suficientă precizie că dreptul la acțiune aparține numai lichidatorului judiciar.

În speță, lichidatorul judiciar nu și-a însușit cererea de chemare în judecată.

217

Prin urmare, Tribunalul va admite excepția lipsei calității de reprezentant a administratorului societății reclamante invocată de pârâtă și în baza art. 161 C. proc. civ. va anula cererea de chemare în judecată.

Pentru aceste motive,
În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

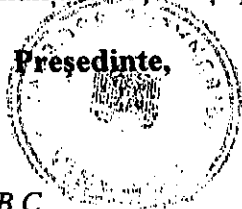
Admite excepția lipsei calității de reprezentant a administratorului societății reclamante.

Anulează cererea având ca obiect "contestare act administrativ" formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în com , sat P , jud. Suceava în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor publice Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 13 septembrie 2012.

Președinte,

Red.O.G.
Tehnored. B.C.
E. 2012

